

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.989 van 23 februari 1998
in de zaak A. 42.081/IX-298.**

In zake : 1. Edouard AERNOUTS,
2. Patrick BAUTERS,
3. Roland BRACKX,
4. Erik CLAUS,
5. Luc GUNS,
6. Danny MISPELAERE,
7. Jean-Pierre VANDENBERGHE,
8. Christian PIERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. BROOThAERS,
kantoor houdende te OVERIJSE,
Schransdreef 35

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 113.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Edouard AERNOUTS, Patrick BAUTERS, Roland BRACKX, Erik CLAUS, Luc GUNS, Danny MISPELAERE, Jean-Pierre VANDENBERGHE en Christian PIERS op 22 februari 1990 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen vervat in bericht nr. 77p van 9 november 1989 en in de brief van 28 december 1989 van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, houdende bevordering van P. MASCAUX en M. D'HONDT tot ondertoezichtscommissaris bij het district "Brussel Centrum" en de verwerping van de bezwaren van verzoekers;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 november 1992
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 9 januari 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari
1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
W. BROOThetaERS, die verschijnt voor verzoekers, en van
Advocaat P. VLASSEMBROUCK die, loco Advocaat Ph. GERARD,
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op het ogenblik van het instellen van het
beroep zijn verzoekers allen Nederlandstalig politie-
officier bij de N.M.B.S.

1.2. Artikel 8 van hoofdstuk IV ("biografisch overzicht, aanschrijving en bevordering") van het personeelsstatuut van de N.M.B.S. bepaalt onder meer dat het centraal bestuur van de N.M.B.S., bij het begin van elke maand, voor de bedienden die het zelf aanwerft een algemeen "bevel" uitvaardigt dat de voorstellen voor de bevordering in graad en, eventueel, de voorstellen voor buitengewone weddeverhogingen vermeldt.

Met toepassing van die bepaling brengen de algemene diensten personeel en sociale zaken met een "bericht nr. 77P" van 9 november 1989 aan het personeel een reeks voorstellen voor bevordering in graad ter kennis. Voorgesteld wordt onder meer P. MASCAUX en M. D'HONDT, beiden politieofficier en Franstalig, te bevorderen tot de graad van ondertoezichtscommissaris bij het district regionale directie.

1.3. Overeenkomstig artikel 8, laatste lid, van hoofdstuk IV ("biografisch overzicht, aanschrijving en bevordering") van het personeelsstatuut van de N.M.B.S. en artikel 75 van het "reglement biografisch overzicht, aanschrijving en bevordering" kunnen de personeelsleden van de N.M.B.S. bezwaar indienen tegen de bevorderingsvoorstellen.

Alle verzoekers dienen een bezwaarschrift in tegen de gedane bevorderingsvoorstellen. Zeven van de acht bezwaarindieners wijzen er op dat zij vermoeden dat de bevorderingsvoorstellen worden verantwoord door een taalreglement van 10 juli 1970, doch zij beklemtonen tegelijkertijd dat dit taalreglement geen geldige juridische basis vormt om de normale rangschikking van de te bevorderen personeelsleden opzij te zetten.

1.4. Met brieven van 28 december 1989 antwoordt de directeur-generaal van de N.M.B.S. op de bezwaarschriften van verzoekers. Hij doet daarbij onder meer gelden wat volgt :

"De toewijzing van de betrekkingen van ondertoezichtscommissaris in de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel Hoofdstad gebeurt bij toepassing van het taalreglement goedgekeurd door de Raad van Beheer en de Nationale Paritaire Commissie in hun zitting van 10 juli 1970. Dat reglement voorziet in een taalverdeling 1F/1N.

Teneinde die pariteit te respecteren dienen de kwestige vacaturen toegewezen te worden aan kandidaten van de Franse taalrol.

De klacht van (...) tegen de bevordering van P. MASCAUX en M. D'HONDT is bijgevolg ongegrond";

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat de verzoekers er op wijzen dat de memorie van antwoord te laat werd ingediend en dus als processtuk niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat de termijn voor het indienen van de memorie van antwoord bij beschikkingen van 11 april 1990 en 21 mei 1990 werd verlengd met 60, respectievelijk 90 dagen; dat een verdere termijnverlenging werd geweigerd bij beschikking van 2 juli 1990; dat, aangezien een afschrift van het verzoekschrift aan de verwerende partij werd betekend op 29 maart 1990, de termijn voor het indienen van de memorie van antwoord op 29 juni 1990 verstreek; dat nu die memorie pas op 18 juli 1990 aan de griffie werd verzonden, ze te laat is ingediend en als processtuk niet ontvankelijk is, zodat op de erin geformuleerde verweermiddelen niet moet worden geantwoord;

3. Over de ontvankelijkheid.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij met een brief van 12 januari 1993 meedeelt dat M. D'HONDT op 8 juli 1992 volledig en definitief ongeschikt werd verklaard in de uitoefening van zijn nieuwe functie en als schrijver (of gelijkgestelde graden) of als hoofdwachter zal worden geherklasseerd; dat de verwerende

partij met een brief van 11 april 1996 meedeelt dat D. MISPELAERE sedert 1 september 1995 ontslagnemend is; dat de verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt dat zelfs indien de gewone volgorde van rangschikking was gevolgd, enkel de officieren GUNS en SCHRAUWEN voor een graadbevordering in aanmerking zouden zijn gekomen, omwille van het beperkt aantal te begeven betrekkingen, zodat enkel deze twee personen bijgevolg een belang kunnen hebben bij het indienen van een beroep tot nietigverklaring; dat zij betoogt dat politieofficier SCHRAUWEN niet behoort tot de verzoekers, en politieofficier GUNS op 9 juli 1990 zelf is bevorderd tot onder-toezichtscommissaris, en het verschil in anciënniteit niet van die aard is dat het een beroep tot nietigverklaring rechtvaardigt; dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog opwerpt dat het annulatieberoep geen voorwerp meer heeft, doordat P. MASCAUX op 19 december 1990 wegens klaarblijkelijke ongeschiktheid werd teruggeplaatst in de graad van politieofficier en M. D'HONDT op 8 juli 1992 volledig en definitief ongeschikt werd verklaard in de uitoefening van zijn nieuwe functie;

3.2. Overwegende dat de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen voor de bevorderingen tot ondertoezichtscommissaris gebonden is aan zeer strikte regels; dat enkel de kandidaten met de beoordeling "zeer goed" kunnen worden bevorderd en binnen die groep van kandidaten diegenen die reeds sedert twee jaar de beoordeling "zeer goed" verwierven voorrang hebben op de anderen die de beoordeling "zeer goed" hebben, en binnen de groep van diegenen die sedert minstens twee jaar de beoordeling "zeer goed" hebben de graadanciënniteit als rangschikkingscriterium geldt; dat zulks te dezen betekent dat enkel de eerste twee gerangschikten konden worden bevorderd, met name politieofficier SCHRAUWEN, die geen annulatieberoep indiende, en politieofficier

GUNS, die wel een annulatieberoep indiende; dat de overige indieners van het annulatieberoep niet in aanmerking kwamen voor de geambieerde bevorderingen, zodat het beroep in hunnen hoofde onontvankelijk is; dat bijgevolg enkel het beroep van L. GUNS ontvankelijk is; dat het gegeven dat L. GUNS inmiddels zelf tot ondertoezichtscommissaris werd bevorderd, zijn belang niet doet verdwijnen nu de nietigverklaring van de bestreden beslissing het mogelijk maakt hem vroeger te benoemen dan op 9 juli 1990; dat om dezelfde reden noch het voorwerp van het beroep, noch het belang van verzoeker L. GUNS verdwijnt door de terugplaatsing in graad van P. MASCAUX of door de volledige en definitieve ongeschiktheidsverklaring van M. D'HONDT;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat een eerste middel is afgeleid uit :

"de schending van de artikelen 6 (thans 10) en 23 (thans artikel 30) gelezen in samenhang met artikel 59 bis, § 3 en § 4, van dezelfde Grondwet (thans artikel 129)"

doordat

"de tegenpartij als verrechtvaardiging voor de bevordering van de Franstaligen D'HONDT en MASCAUX op de tweetalig te Brussel te begeven posten van ondertoezichtscommissaris, uitsluitend een beweerd op 10 juli 1970 door de Raad van Beheer van de N.M.B.S. goedgekeurd taalreglement, -dat nooit ter kennis werd gebracht van alle personeelsleden en waarvan verzoekers tot hun verbazing het bestaan dienden te vernemen naar aanleiding van de voorgestelde betwiste bevorderingen-, inroept dat volgens haar een systematische taalkundige paritaire verdeling oplegt van alle betrekkingen en/of bevorderingen in de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel Hoofdstad waardoor zij zou verplicht zijn de franstaligen MASCAUX en D'HONDT te bevorderen in de vacante betrekkingen van ondertoezichtscommissaris in het district Brussel Centrum";

terwijl

"ontegensprekelijk een regel betreffende het taalgebruik in bestuurszaken die de tegenpartij invoert door de toepassing van het voor verzoekers onbekend 'Taalreglement van 1970' alleen bij wet kan worden uitgevaardigd of opgelegd zodat de N.M.B.S. er zich bijgevolg ten aanzien van verzoekers niet rechtsgeldig kan of vermag op te beroepen";

dat verzoekers er op wijzen dat

"inderdaad door zich uitsluitend te baseren op een niet ter kennis van het personeel gebracht 'taalreglement dd. 10 juli 1970' om de bevorderingen van de personeelsleden van de Franse taalrol in Brussel-Hoofdstad te verrechtvaardigen ten opzichte van de personeelsleden van de Nederlandse taalrol met nochtans een volgens het Statuut van het Personeel gunstiger rangschikking, de tegenpartij door dit zogeheten 'Taalreglement' ééNZijdig werkelijk als een reglement toe te passen op haar personeel, op taalgebied voor het spoorwegpersoneel van de N.M.B.S. onmiskenbaar op ongrondwettelijke wijze, bepaalde rechtsgevolgen in het leven roept buiten de taaltoestand van dit personeel zoals die geldig wordt geregeld door de samengeschaelde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken en hun uitvoeringsbesluiten",

dat zij beklemtonen dat enkel de federale wetgever of de gemeenschapsraden bevoegd zijn om, voor wat betreft de betrekkingen tussen het individu en het openbaar gezag, de inhoud van de taalvrijheid te bepalen; dat zij voorts aanvoeren dat door het aan verzoekers onbekend gebleven taalreglement van 10 juli 1970 toe te passen, daarbij voorbijgaand aan de verdiensten, anciënniteit, geschiktheid en rangschikking van de personeelsleden, de tegenpartij het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden; dat verzoekers tenslotte besluiten als volgt :

"Dat hoe dan ook de tegenpartij, op straffe van de miskenning van beide grondwettelijke regels, door middel van een zelf uitgevaardigd, zelfs niet bekendgemaakt taalreglement, geen door haar in alle gevallen verplicht te volgen systeem van taalkundige pariteit kan instellen voor de aanwervingen en bevorderingen van haar personeel in de plaatselijke en gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad dat steeds strikt zou moeten worden toegepast, maar er in

tegendeel in ieder geval van benoeming of bevordering moet uitgegaan worden van de werkelijke, functionele noodwendigheden van de betrokken dienst en overeenkomstig de voorwaarden zoals ze werden vastgesteld en bepaald in het Statuut van het Personeel bij gebreke aan iedere andere geldige reglementaire of wettelijke regeling";

4.1.2. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord nogmaals beklemtonen dat de verwerende partij de taalvrijheid op een ongrondwettelijke wijze heeft beperkt en dat zij het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden;

4.1.3. Overwegende dat verzoekers in een tweede middel machtsoverschrijding, machtsafwending en de schending van het Statuut van het Personeel van de N.M.B.S. aanvoeren doordat :

"bij het ontbreken van enige geldende wettelijke of reglementaire bepaling, de tegenpartij niet aantoonde hoe de voorbijstreving van verzoekers bij de bevordering van de Heren MASCAUX en D'HONDT, - die hen uitsluitend om taalredenen, bij prioriteit op alle Nederlandse personeelsleden, en in afwijking van de regels van het Statuut van het Personeel, reglement Biografisch Overzicht - Aanschrijving en Bevordering, zou toekomen -, dan wel wordt verrechtvaardigd";

terwijl

"noch de samengevatte wetten op het gebruik van talen in Bestuurszaken, noch enige andere wettelijke of reglementaire bepaling de bevoegde overheid van de N.M.B.S. toelaat af te wijken van de voorrang bepaald bij het reglement 'Biografisch Overzicht-Aanschrijving en Bevordering' ten voordele van haar personeelsleden die een bepaald signalement bezitten";

dat zij daaraan toevoegen :

"Dat het vaststaat dat alle verzoekers zonder onderscheid een schriftelijke en mondelinge kennis van de tweede taal hebben bewezen en zodoende bij hun bevordering de tegenpartij al haar verplichtingen op taalgebied zonder problemen kan nakomen, afgezien van de taalrol waartoe het personeelslid behoort en de verhouding van het aantal ondertoezichtscommissarissen van beide taalrollen;

Dat de tegenpartij volledig in gebreke blijft aan te tonen en te verklaren hoe en waarom de bevordering van twee Franstaligen op de tweetalig te begeven posten van ondertoezichtscommissaris in het district Brussel-Centrum, noodzakelijk zou geweest zijn, met miskenning van de door verzoekers volgens het Statuut van het Personeel voor deze vacatures verworven rangschikking en rekening houdende met de technische en rationele behoeften die aan de kwestieuze betrekking eigen zijn";

dat zij voorts doen gelden dat door het opleggen van een strikte taalpariteit, de tegenpartij een wijziging van het personeelsstatuut doorvoerde die zij nooit reglementair heeft bekendgemaakt en alleen daarom al tegen verzoekers niet kan worden ingeroepen, en die bovendien geen rekening houdt met de door het personeel verworven rechten;

4.1.4. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord aanvoeren "dat noch de taalwet, noch enige andere hun tegenstelbare wettelijke of reglementaire bepaling, de bevoegde overheid van de verwerende partij toelaat af te wijken van de voorrang zoals hij werd bepaald en is geregeld door het reglement 'Biografisch Overzicht - Aanschrijving en Bevordering' ten voordele van verzoekers die allen hebben voldaan aan de proef over de kennis van de tweede landstaal en in het bezit zijn van de aanschrijving 'zeer goed' met een datum van ranginneming als politieofficier, waardoor zij de heren MASCAUX en D'HONDT moeten voorafgaan";

4.1.5. Overwegende dat verzoekers een derde middel afleiden uit de schending van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken doordat :

"de tegenpartij met het bestreden bericht nr. 77P van 09.11.1989 voor het district Brussel Centrum voor de bevorderingen in de graad van ondertoezichtscommissaris twee Franstalige personeelsleden voorstelt, de Heren P. MASCAUX en M. D'HONDT, met een

minder gunstige rangschikking dan verzoekers en de toewijzing van deze bevorderingen spijts de klacht van verzoekers op 28.12.1989 door de Heer Directeur-Generaal E. SCHOUPPE werd bevestigd als zijnde verricht om een taalpariteit te respecteren in de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel Hoofdstad",

terwijl

"de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken uitgaan van een principiële vrije toegankelijkheid van al de ambten en betrekkingen in Brussel Hoofdstad voor alle kandidaten van de beide taalgroepen, wat niet meer het geval is wanneer a priori de tegenpartij een bepaalde steeds te respecteren numerieke verhouding tussen het aantal Nederlandstalige en Franstalige personeelsleden oplegt";

dat zij daaraan toevoegen :

"Dat uit de artikelen 35 § 1, 38 § 4 en uit artikel 21 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 niet blijkt dat in uitvoering van die wetten door de Koning, laat staan door de tegenpartij, taalkaders moeten worden vastgesteld voor het personeel van de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad en al evenmin blijkt uit dezelfde wetsbepalingen dat de aanwerving of bevordering van het personeel uitsluitend tot de gegadigden van één van de beide taalgroepen zou mogen worden beperkt door het opleggen, zonder enig onderscheid van een in alle omstandigheden en voor alle diensten strict numerieke gelijkheid tussen het aantal Nederlandstalige en het aantal Franstalige personeelsleden;

Dat zo kan worden aangenomen dat het aan de tot benoemen bevoegde overheid van de tegenpartij, die verantwoordelijk is voor een juiste toepassing van de taalwetgeving, bij haar benoemingsbeleid vrij staat personeelsleden van de ene of andere taalgroep te benoemen of bevorderen, dit niet kan of mag gebeuren op grond van een arbitraire vooraf bepaalde steeds te volgen numerieke gelijkstelling tussen het aantal personeelsleden van iedere taalgroep, maar moet geschieden op grond van een in ieder geval uitgemaakte reële, passende verhouding tussen het aantal Nederlandstalige en het aantal Franstalige personeelsleden, volgens de behoeften van de kwestieuze dienst;

Dat alhoewel de tegenpartij, wanneer een benoeming of bevordering moet worden gedaan, de geschiktheid van de kandidaten beschouwd vanuit het oogpunt van de behoeften van de dienst in taalopzicht mede in haar beoordeling kan betrekken de stelselmatige strikt

paritaire verdeling van alle betrekkingen in Brussel-Hoofdstad niet zou stroken met de geest van de taalwetten die restrictief moeten worden uitgelegd";

4.2.1. Overwegende dat de drie middelen nauw samenhangen en bijgevolg in hun geheel kunnen worden behandeld; dat die middelen er, samengevat, op neerkomen te stellen dat ten onrechte aan de normale statutaire rangschikking voor bevorderingen werd voorbijgegaan op basis van een niet bekendgemaakt taalreglement van 10 juli 1970, terwijl de tegenpartij niet bevoegd was om dit taalreglement uit te vaardigen, en zij door de toepassing ervan het gelijkheidsbeginsel miskende, de grondwettelijke regels inzake de taalvrijheid overtrad, en afbreuk deed aan de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;

4.2.2.1. Overwegende dat artikel 5 van hoofdstuk IV ("biografisch overzicht, aanschrijving en bevordering") van het personeelsstatuut van de N.M.B.S. bepaalt :

"De bevordering van graad is afhankelijk gesteld hetzij van een verklaring van geschiktheid of het bezit van een bepaalde aanschrijving, hetzij van het slagen voor een proef, examen of wedstrijd, hetzij van die beide voorwaarden, volgens hetgeen bij het reglement is bepaald.

Voor de bevordering van graad moet de betrokken bediende eveneens de opgelegde verplichtingen inzake verblijfplaats vervullen.

De aanspraak op de bevordering van graad (met of zonder proef) komt in aanmerking in de bij bijzondere reglementen vastgestelde volgorde.

De bevorderingen van graad blijven binnen de perken van de in het kader open zijnde posten, behoudens bij het reglement bepaalde uitzondering";

dat artikel 67 van het "reglement Biografisch Overzicht-Aanschrijving en Bevordering" bepaalt :

"Voor de bevordering tot de betrekkingen - andere dan die waarvoor bijzondere bepalingen zijn voorzien (eerste architect, klerk 2e klasse, stationsfacteur, eerste typiste) die zonder examen door het Hoofdbestuur worden verleend, moet men een geschiktheids-cijfer hebben dat ten minste gelijk is aan 16.

De kandidaten die op het ogenblik waarop de betrekking vacant wordt, sedert ten minste twee jaar deze aanschrijving hebben, bekomen de volstrekte voorrang boven hun collega's die bedoelde aanschrijving sedert minder dan twee jaar hebben.

In deze beide groepen van kandidaten wordt de graadbevordering verleend volgens de rangschikking in de loopbaan A.

Bij uitzondering mag er van voornoemde bepalingen worden afgeweken wanneer het een graadbevordering geldt voor een betrekking waarvoor bijzondere geschiktheid is vereist. De lijst van deze posten komt voor in bijlage X; elke wijziging aan deze lijst moet ten gepasten tijde ter kennis van het personeel worden gebracht";

dat artikel 58, derde lid, van hetzelfde reglement bepaalt dat de loopbaan A als aanvangspunt de datum van het bekomen van de graad heeft;

4.2.2.2. Overwegende dat uit niet-betwiste gegevens blijkt dat rekening houdend met voormelde statutaire bepalingen, P. MASCAUX en M. D'HONDT niet konden worden bevorderd tot ondertoezichtscommissaris daar andere ambtenaren op grond van de voormelde statutaire bepalingen volstrekte voorrang tot bevordering konden laten gelden; dat de tegenpartij zich evenwel beroept op het "taalreglement van 10 juli 1970" waarin een paritaire verdeling van de betrekkingen in de gewestelijke en plaatselijke diensten van de N.M.B.S. te Brussel-hoofdstad wordt voorgeschreven;

4.2.2.3. Overwegende dat het taalreglement van 10 juli 1970 door de raad van beheer van de N.M.B.S., na akkoord van de Nationale Paritaire Commissie van de N.M.B.S., werd goedgekeurd; dat evenwel geen enkele bepaling aan de raad van beheer van de N.M.B.S. terzake enige bevoegdheid toekent; dat de uitgevaardigde taalreglementering vreemd is aan het personeelsstatuut van de N.M.B.S., zodat zij niet kan worden beschouwd als een wijziging van dat statuut of als een "ter uitvoering ervan uit te vaardigen reglement" in de zin van artikel 24 van het op het ogenblik van de totstandkoming

van het taalreglement van 10 juli 1970 geldende koninklijk besluit van 21 maart 1961 waarbij de nieuwe statuten van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen worden vastgesteld; dat het invoeren van het taalreglement bovendien geen uitstaans heeft met de in dezelfde bepaling beoogde bevoegdheid van de raad van beheer tot "inrichting der diensten", waarmee wordt verwezen naar de materiële bevoegdheids- en werkverdeling van de onderscheiden diensten van de N.M.B.S.; dat het overigens, conform de artikelen 30 en 129 van de Grondwet, de wetgever is die de beslissing tot het invoeren van taalkaders moet nemen, zoals hij overigens in de bestuurstalwet te Brussel-hoofdstad voor de besturen van de gemeenten en van openbare instellingen die aan die gemeenten ondergeschikt zijn -maar niet voor andere plaatselijke besturen en voor de gewestelijke diensten- heeft gedaan; dat uit wat voorafgaat volgt dat het taalreglement van 10 juli 1970 door een onbevoegde overheid is uitgevaardigd, zodat dat reglement op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten; dat, zelfs al mocht het voornoemde taalreglement een loutere algemene beleidslijn uitmaken, zulk een beleidslijn geen afbreuk vermag te doen aan de reglementaire bepalingen van het personeelsstatuut; dat de bevorderingen van P. MASCAUX en M. D'HONDT in strijd met de onder 4.2.2.1. vermelde statutaire bepalingen zijn verricht; dat het beroep gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen vervat in bericht nr. 77p van 9 november 1989 en in de brief van 28 december 1989 van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, houdende bevordering van P. MASCAUX en M. D'HONDT tot ondertoezichtscommissaris

bij het district "Brussel Centrum" en de verwerping van de bezwaren van verzoekers.

Artikel 2.

De kosten van het beroep komen ten belope van vierduizend frank ten laste van de verwerende partij en ten belope van achtentwintigduizend frank ten laste van verzoekers Edouard AERNOUTS, Patrick BAUTERS, Roland BRACKX, Erik CLAUS, Danny MISPELAERE, Jean-Pierre VANDENBERGHE en Christian PIERS, elk voor een evenredig deel van telkens vierduizend frank.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig februari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.